

دفاع از امام ومجاهد

شهید سید قطب

[دشمنی با دانشمند فرزانه «سید قطب» بس است]

گردآورنده: ابوشاکر مسلم

مشخصات کتاب

نام کتاب: (دفاع از امام و مجاهد «شهید سید قطب») «دشمنی با سید قطب بس است!».

نویسنده: ابوشاکر مسلم.

مؤسسه یهودی نواکشن فوراسلام که مرکز آن در لندن است در سال (۲۰۰۸) اعلام کرد که ده درصد از کسانی که از سال (۱۹۶۶) به این طرف در قاره اروپا و آمریکا به دنیا آمده اند، چه پسر و چه دختر، چه مسلمان و غیر مسلمان، نام هاگ شان یا تخلص هاگ شان (سید قطب) اند.

این کتاب، از کتابخانه موحدین دانلود شده است

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
مقدمه.....		۷
بیایید انصاف کنیم!.....		۸
مراحل زندگی سیدقطب و تکالیف او در راه دعوت اسلام.....		۱۱
اما آگاه باشید درمورد خطائی سیدقطب در کتابش.....		۱۲
برادرم: آیا میخواهی سیدقطب را بشناسی؟.....		۱۳
شبهه: سید قطب انسان خطاء کار است.....		۱۴
آغاز دشمنی با سیدقطب رحمه الله و علت این دشمنی.....		۱۷
پیروان شیخ ربیع المدخلی بشنوند.....		۱۸
برای ربیع المدخلی میگوییم.....		۲۰
سیدقطب از خطایش توبه کرد، پس چرا شخص توبه کار را خرده و عیب میگیرید؟.....		۲۱
فایده عیب گرفتن و تکفیر کردن سیدقطب چیست؟.....		۲۲

نظریات علمادر مورد سیدقطب [شیخ ابن باز ، شیخ البانی رحمه ، شیخ وعالم منصف علامه ابن عثیمین ، شیخ صالح المنجد ، شیخ عبدالله عزام ، شیخ محمدعلی صابونی ، محمد بن سعید القحطانی ، فضیلة الشیخ محمد ابراهیم شقرة أبو مالک ، صاحب کتاب "الموسوعة المیسرة فی الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة ، عبد الله بن قعود ، أبی یحیی بن محمد بن أحمد آل بدر ، علامة أبی الحسن علی الحسینی الندوی ، شیخ علی بن نایف الشحود ، کتاب "أرشیف ملتقى أهل الحديث"] ۲۳.....

آیا سیدقطب تکفیری است؟ ۲۹.....

چرا گاهی اوقات از نیکی های سیدقطب یاد نمی کنید؟ ۳۱.....

به عنوان یک مسلمان! آیا لازم است که با این حالات یک مسلمانان دارند فقط مصروف طعن و لعن گوئی سید رحمه الله باشیم؟ ۳۲.....

سیدقطب آسوده بخواب! امت تو را خوب می شناسند..... ۳۳.....

آیا میدانی مخفی نمودن عیب یعنی چه؟ ۳۵.....

حکم عیب جوئی از علما..... ۳۶.....

شبهه: پس از سیدقطب دفاع میکنید؟ حتما اخوانی هستید؟ ۴۰.....

توصیه برای کسانی که از سیدقطب عیب گوئی ، و طعنه وارد میکنند ووی را تکفیری و خوارج میدانند..... ۴۰.....

کسی که در مورد سیدقطب بدگوئی میکند! خیری در او نیست..... ۴۲.....

برای اشتباه برادرت ، دلیل بیار!..... ۴۳.....

- عزیزم: کسی را بخاطر گمراهی اش مسخره نکن! ۴۳.....
- اگر میخواهی الله تورا دوست بدارد! به دنبال عیوب برادرت نباش! ۴۴.....
- هیچ جماعتی و هیچ فردی بدون اشتباه نیست! ۴۵.....
- دشمنی با سیدقطب سرچشمه ی (تعصب) است. ۴۷.....
- ما دعوتگریم نه قاضی! ۴۸.....
- گذاشتن القاب بد و زشت از عادات اهل بدعت است. ۴۹.....
- هر حرفت در رد سیدقطب خوشهال ساختن مخالفین است! ۵۰.....
- کسیکه با ابروی مسلمان بازی کند! ۵۰.....
- خوشا به حال سید رحمه الله..... ۵۰.....
- هیچ کس حق ندارد که بخاطر اشتباه فرد مسلمان ، او را تکفیر کند. ۵۱.....
- به بهانه ی تایید نظام های دیموکراسی، بر سیدقطب توهین و طعنه وارد میکنند. ۵۲.....
- سیدقطب چه کسی بود؟..... ۴۵.....
- ما از کسانی که سیدقطب را تکفیر کردند گلایه نداریم! ۴۷.....
- در اخیر: مسلمانان سیدقطب را دوست دارند ، با همه کینه توزی ، و حسادت های یکه در مورد او میشود! ۵۵.....
- کتاب خود را با این سخن سیدقطب خاتمه میدهیم. ۷۰.....

مقدمه

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله صلى الله عليه وسلم اما بعد:

اگرچه امروز امت اسلام هر روز خون تازه ای از آن میچکد و زخم تازه ای روی پیکرش نمایان میشود اما مع الاسف دشمنان عاقل امت و دوستان بی عقلمان دائماً در حال عمیق کردن زخم هایمان و سرگرم کردنمان به یکدیگر و تفرقه در میان امت هستند چنانکه در میان برادرانی میبینم که برای پی بردن به عقیده ات به سیدقطب رحمه الله حمله ور میشوند!! تابییند عکس العمل تو چگونه است و براساس آن عکس العمل عقیده ات را طبقه بندی نمایند.

و به همین خاطر شروع میکنند به گفتن اینکه در فلان کتابش این و آن را نوشته و در فلان کتابش عقیده اش این گونه است و ، اما وقتی از شان میپرسی که آیا فلان کتاب را خوانده ای ؟ میگویند خیر فلان عالم در سخنرانش آن را گفته است! اگر من و امثال من در حدی نیستیم که علماء را به چالش بکشیم اما ان شاء الله دوست دارم چند نکته ی را بدون تعصب و کشمکش برای تان بگویم به امید استفاده از همگان.

بیایید انصاف کنیم!

اولاً: برادرم بدان اگر بخواهی خوب و بد کسی را مشخص نمایی و برتولازم است که خوبیها و بدیهایش را باهم بیاوری و آنرا روی ترازوی جرح و تعدیل بگذاری ، و پس از آن آنها را وزن کنی نه اینکه هرآنچه هوا و هوسمان حکم کند [امام ابن مبارک رحمه الله میفرماید: اگر خوبی های یک شخص بالای بدی هایش غالب آمد از بدی هایش یاد نمی کنیم] و نیز آن طوریکه خوبیهای فردی را آنقدر برجسته کنیم که فرد را تا حد معصومیت ببریم و بدیهای فردی دیگر را (بخاطر بغض و جهل) آنقدر بزرگ کنیم که فرد را ضال و مضل بنامیم و ندیدن خوبیهای شخص تهمت خوارج و تکفیری و ... را به آن بزنیم.

- این درد ها کمر اسلام را خم کرده است.

بسم الله الرحمن الرحيم

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ	وای برکم فروشان
الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ	کسانی که همچو (برای خود) از مردم پیمانه میکنند؛ حق خود را کامل می گیرند.
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ	و هنگامیکه میخوانند بر آنان پیمانه یا وزن کنند ؛ حکم میگذارند.

ثانیاً: لازم است که تمام حرفهای متشابه و ناواضح را برای فهم درست آن به محکمت و وضاحت برگردانیم.

ثالثاً: احتمال دارد هر انسانی در طول زندگیش مراحل داشته باشد یعنی احتمال دارد دوره ای از زندگیش جاهل و بی علم باشد و دوره ای دیگر از زندگیش عالم و متقی!! پس ظلم و ستم است برای جرح و تعدیل کردنش تنها و تنها یک دوره از زندگی فردی را ببینیم و دوره های دیگر را رها سازیم از دیدگاه شرع عاقبت و خاتمه اساس است. [العبرة بالخواتیم]

رابعاً: ان زمان و آن مکان و آن وضعیت که فردی در آن سخنی را میگوید و یا که حکمی میدهد لازم است مدنظر قرار گرفته شود ... مثلاً خود نشان دادن مغرورانه در بعضی اوقات (در ساحه قتال و جلوی صفوف کفار) کاری پسندیده و در اوقات دیگر کار مذموم است.

هرچند اکثر اوقات قرار گرفتن در وضعیت خاص نمیتواند جلوی آنرا بگیرد که ما بگوییم که فرد اشتباه کرده است اما حتماً آن وضعیت عذری میشود برای جلوگیری از تکفیر ، تفسیق و ... فرد!.

پنجم: لازم است که نیاتمان در ترازو کردن دیگران تنها و تنها رضای الله متعال باشد در مواردی که افراد پیروی اشتباه عالمی گشته اند ، وهدف ما باید روشن سازی و رضایت الله سبحانه و تعالی باشد.

و فرق است میان تخریب و تشهیر _ التعییر _ و دلسوزی کردن _ النصیحه _

پس اگر اهدافمان تنها برای رضایت الله باشد نه تخریب کسی ، امید است که سبب نفع و خیر قرار بگیرد.

● اما مع الاسف بیشتر نیت های امروزی در ظاهر امر دور از خلوص برای الله متعال است.

● برادران ما کتب سید قطب رحمه الله با ذره بین بدبینی موشکافانه میگرد تا اشتباهات سید قطب را اشکار کنند و به طلبه های از همه چیز بی خبر نشان دهد و بذر کینه و دشمنی را دلشان بکارد ، و مطمئناً اگر از طلبه ها سوال شود که فلان کتاب سید از چه میگوید؟؟ اما برایت اشکار میگرد که حتی اسم کتاب را هم نشنیده است. _ والله المستعان و علیه التکلان _

مراحل زندگی سیدقطب و تکالیف او در راه دعوت اسلام

کسانی که بر زندگی سیدقطب آگاهی دارند همچون برادرش محمدقطب رحمه الله زندگی شهید سید باذن الله را در سه مرحله بیان میکنند.

- **مرحله قبل از ملتزم شدن :** این مرحله زمانی بود که سید در میان دو حزب الوفد و السعدیین رفت و آمد داشت ، و مشغول تفکرات ایشان بود و در مورد تألیفاتش در این مرحله قیل و قال زیاد است و درحقیقت هم نمیتوان براساس گفته هایش در این مرحله سید را جرح و تعدیل کرد ، چون تألیفات بعدی شیخ رحمه الله تمام آثار قبلیش را به چالش میکشد و درحقیقت نقض کننده همگیشان است.

گفته میشود که این مرحله از زندگیش تا سال (۱۹۴۵) مستمر بوده است تا در نهایت کتاب "التصویر الفنی فی القرآن" به آن خاتمه داد.

« پس دور از عدل انصاف و مردانگی که این مرحله از زندگی سیدقطب رحمه الله را که خود در جاهای بسیاری از تفسیرش آن را مرحله به باد رفته _الضیاع_ مینامند ، ترازویی برای وزن کردن این متفکر اسلامی قرار دهیم.

- **مرحله دعوت و عمل اسلامی:** در این مرحله سید رحمه الله دست به نوشتن مطالبی کرد که قبل از آن کم بودند که کسانی که همانند آن وارد میدان شوند و حرفی برای گفتن داشته باشند ، در این مرحله واقف نبودن سید بر دو علم مهم _ حدیث و فقه _ باعث شد که در تألیفاتش دچار خطاهایی گردد مانند اینکه در کتابش _ العدالة الاجتماعية _ به اعتنا به روایات و احادیث ساخته شده توسط شیعه ، شروع به رخنه گرفتن از سیدنا عثمان رضی الله عنه کند و همگی میدانیم که این رخنه گرفتنها از منهج اهل سنت و جماعت نیست و یک اشتباه بزرگ محسوب میشود . (غفر الله له)

اما آگاه باشید در مورد خطائی سید قطب در کتابش: این کتاب ذکر شده به اولین کتاب اسلامی سید ازش نام برده میشود که در سال (۱۹۴۸) نوشته شده است ، ان زمان که الاشتراکیه (کمونیستی) در سرزمین های اسلامی رواج پیدا کرده بود [دقیقاً همانند امروز که بعضی از به نام عالمان و داعیان به سوی دموکراسی اسلامی دعوت میدهند] آن زمان هم کسانی بودند که دعوت به اسلام کمونیستی میکردند و فریض را خورده بودند و از آن به نیکی یاد میکردند و سید قطب هم در آن حال این کتاب را برای نشان دادن عدل اسلام تألیف کرده بود.

« همچنان که در کتاب سید قطب "من میلاد الی الاستشهاد" صفحه ۵۰۹ آمده است که برادرش محمد قطب از سید میگوید: که سیدقطب از این مرحله از تمام اشتباهاتش از جمله طعن صحابه و... پشیمان است و تمام سخنانش را پس میگیرد. (والحمد لله)

● **مرحله نهایی جهاد و استقامت:** بسیاری از علماء این مرحله از زندگی سید رحمه الله را نقض کننده تمام زندگی قبلش مینامند ... این مرحله در پنجاه سالگی سید شروع شد و بازندان و شکنجه ادامه یافت و سرانجام با اعدام کردنش خاتمه پیدا کرد.

« در این مرحله بود که سید این کتابها را نوشت: [فی ظلال القرآن ، وهذا الدین ، والمستقبل لهذا الدین ، وخصائص التصور الاسلامی ، ومقومات التصور الاسلامی ، ومشكلات الحضارة ؛ وكتاب خیلی مهم ومفیدش _معالم فی الطريق_.

برادرم: آیا میخواهی سیدقطب را بشناسی؟: اگر میخواهی سید را بشناسی پس برو این کتابها را منصفانه و با فهم صحیح بخوان.

« سید مرد قلم و مرد عمل بود اما بسیار اندکسانیکه نوشته هایشان چیزی میگوید و اعمالشان حاکی از چیزی دیگر ، و یا نوشته و اعمالشان برای مداوم بودن وثبات ظالمان و زور گویان عصر است.!!!. اما سید آن چنان که عقیده داشت همانگونه عمل میکرد.

« پس عاقبتی برایش رقم خورد که ان شاء الله پاک کننده خطاها و لغزش هایش است که همان نایل گشتن به درجه شهادت _ باذن الله _ نحسبه کذلک و لانزکی علی الله احدا.. است.

شبهه: سید قطب انسان خطاء کار است !

ما به عنوان اهل سنت و جماعت عقیده داریم که پس از پیامبر صلی الله علیه وسلم معصومی نیست که خطاء و اشتباه نکند همچنانیکه :

- پیامبر صلی الله علیه وسلم برای ابوبکر رضی الله عنه گفت: [أخطأت بعضاً و أصبت بعضاً]

یعنی: ای ابوبکر گاهی خطامیکنی و گاهی درست میگویی.

● امام احمد رحمه الله فرموده است: [كل يؤخذ من قوله ويرد الا صاحب هذا القبر و اشار الى قبر النبي صلى الله عليه وسلم]

یعنی: هر قولی قابل قبول و یا قابل رد کردن است مگر قول پیامبر صلی الله علیه وسلم که باتمام کمال پذیرفته شود.

« بناء سیدقطب رحمه الله از این قاعده مستثنی نیست و باوجود خیر و برکتی که از تألیفاتش برای امت اسلام به جا گذاشته ، بی گمان دچار خطاهایی گشته که راه غیر صواب بوده است.

« و لازم است که مومن از خطاهایش دور گردد و تعصبات و ادارش نکند که خطاهایش را نیز صواب و حق ببیند [تفصیل این موضوع را در بحث: توصیه برای کسانی که سیدقطب را توهین یا تهمت میکنند ؛ مراجعه کنید]

« همچنان که در ابواب اسماء و صفات طریقه اشعریت را طی کرده است یا حجت ندانستن خبر احاد در عقیده و ...

که این نوع خطاها مخالف عقیده اهل سنت و جماعت در آن مورد است (غفر الله لجميع المسلمين)

و نیز نباید کسانی بخاطر دشمنی و جهل و تبعیت کور کورانه درستیها و صوابهای سید را خطا ببیند و همگی را ضرب در صفر گردانند.

« الله سبحانه و تعالی میفرماید:

مائده/۸	{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ }
---------	---

« اگر چه سیدقطب درمسائل همچون اسماء و صفاتی دارد که برطریق اشاعره رفته است اما بدانیم که سید قطب اولین کسی و آخرین کسی نیست که دراین مورد به خطاء رفته ، و او دنباله رو علمای بزرگی است که دراین مسائل اینگونه نظری داشته اند.

« به راستی که سیدفردی بود مجاهد وحقگو که امید است الله جل جلاله بخاطر آن همه بلا و سختی که برسرش آمد از گناهانش درگذرد و او را از زمره شهداء قرار دهد همانطور که رسول الله صلی الله علیه وسلم میفرماید: أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَلَا مِثْلَ يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَىٰ حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ ضَلْبًا أَشْتَدَّ بَلَاءُهُ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ ابْتُلِيَ عَلَىٰ قَدَرِ دِينِهِ فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّىٰ يَتَرَكَّهُ يَمْشِي

على الأرض وما عليه خَطِيئَةُ (الطیالسی ، وأحمد ، وعبد بن حمید ، والدارمی ، والبخاری ، والترمذی ، وابن ماجه ، وابن حبان ، والحاكم عن سعد بن أبي وقاص) وواضح است که سید از آن کسانی بود که در راه جهاد ودعوت دچار بزرگترین مصیبت ها همانند زندان وشکنجه و... شد که بیشتر ازده سال در زندان طاغوت وظالم زمان خویش به سر آمد اما حاضر نشد کوچک ترین تنازل و ضعفی را نشان دهد ، چنانکه می توانست با یک معذرت خواهی خالی آزاد گردد وبه زندگی عادی برگردد اما آن را نیز نگفت...

آغاز دشمنی با سیدقطب رحمه الله و علت این دشمنی

بعد از مجاهدت سیدقطب و پس از آنکه جان وزندگی خویش را نثار اسلام وعقیده اش کرد ، کتابهایش در میان جوانان حقجو وطالب حق رواج بسیاری پیدا کرد ومردان زیادی تربیت شده مدرسه سید رحمه الله گردیدند ، ودر این میان کسانی نیز بودند که بودن افکار واندیشه های سیدگونه را ، با خواسته ها وهوا وهوسهایشان همسو نمیدیدند واحساس خطر کردند که امثال سید زیاد گردد لذا به دشمنی مستقیم وغیر مستقیمی برخاستند [واین قاعده است که بر علماء حق همه حسد میکنند همانطوریکه باامام بخاری وامام نسائی حسد کردند] اما اینان تازه

نمیتوانستند جلوی منتشرشدن کتابهای سید را بگیرند زیرا در تمام دنیا انتشار یافته بود و همین بود که تلاش کردند که سید و کتابهایش را در دید عموم قبیح و زشت نشان دهند ، مثلاً فی ظلال را فی ضلال نامیدند ، و همین بود که کسانی بنام عالم آمدند که خود را دلسوز و عالم دین و مدافع آن نشان دادند و کتابهای سیدقطب را ضرب درصفر کردند و بابتی انصافی تمام صوابهای سید را ذکر نمی کردند چنانکه (۴۰۰۰) صفحه ی فی الظلال که مجموعاً خطاهایش در یک الی دو صفحه جمع میگردد را هیچ گماردند!! ، و خیلی اوقات فهم غلط و یا دستهای پشت پرده عاملی برای کج فهمی کتابهای سید و دشمنی با وی بوده و هست و مع الاسف خود را سلفی و اهل سنت و جماعت می نامند [که سلفیت از ایشان بیزار است]

● **پیروان شیخ ربیع المدخلی بشنوند!** شیخ البانی رحمه الله در کتاب "مختصرالعلو" سید قطب را به [فها هو الاستاذ الكبير سیدقطب رحمه الله] نام میرد و برایش دعای خیر میکند و اقوال سید را در کتابش نقل میکند همانند [ثم ذکر ای سیدقطب _ رحمه الله عاملین آخرین ثم قال نحن اليوم في جاهلية كالجاهلية التي عاصرها الإسلام أو أظلم . كل ما حولنا جاهلية . . . تصورات الناس وعقائدهم عاداتهم وتقاليدهم موارد ثقافتهم فنوهم وآدابهم شرائعهم وقوانينهم

. حتی الكثير مما نحسبه ثقافة إسلامية وتفكيراً إسلامياً . . . هو كذلك من صنع هذه الجاهلية لذلك لا تستقيم قيم الإسلام في نفوسنا ولا يتضح تصور الإسلام في عقولنا ولا ينشأ فينا جيل ضخم من الناس من ذلك الطراز الذي أنشأه الإسلام أول مرة فلا بد إذن في منهج الحركة الإسلامية أن نتجرد في فترة الحضانة والتكوين من كل مؤثرات الجاهلية التي نعيش فيها ونستمد منها] مختصر العلو صف ۵۹.

« اما متأسفانه همین سخن گهاریار سید که شیخ البانی وعلماى دیگر که در کتاب هایشان ذکر میکنند وبه عنوان خیر و نیکی از آن یاد میکنند کسانیکه دیگر همچو ربیع مدخلی به خطاهای بزرگ عقیدتی وبدعت یاد می کند که گویا سیدقطب را العیاذبالله تکفیر کرده است.

« سوال اینجاست: که کدام فهم در مورد سید قطب درست است ؟ آنکه شیخ البانی رحمه الله در مورد سید میگوید: وبرایش دعا میکند ، چنانکه سه صفحه از کتابش را به سخنان سید مزین کرده است ؟ یا سخنان ربیع مدخلی که بر سر وی حمله میبرند واورا به خوراج و تکفیری متهم میکنند؟؟

« کدام یک از این دو نفر بر علم جرح وتعديل آگاهترند وحرف کدام یک در این زمینه رواج بیشتری دارد! شیخ البانی یا ربیع مدخلی؟؟

کدام یک آگاهتر به منهج سلف امتند ! شیخ البانی یا مدخلی؟

«اگر قرار باشد ما مقلد باشیم از کدام یک تقلید کنیم؟ بهتر است همانند شیخ البانی رحمه الله اورا استاد بنامیم وبرایش دعا کنیم وحرفهای صوابش را نقل کنیم یا مانند ربیع مدخلی شب وروز سیدرا برای رضایت وبه وچه وچه چه حاکمی ذم کنیم؟

برای ربیع المدخلی میگوییم:

دست از سر مسلمانان بردار آنهم سیدقطب یکه بخاطر عقیده اش اعدام شد.
«اگر غمخوار امت هستی ای شیخ ربیع؟ بر دفاع ازمسلمانان موصل کتاب

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بنویس!

«از خواهران اسیر در ابوغریب بنویس!

«از خواهران یکه در بگرام زنا میشوند بنویس!

«از حافظان قرآن که درقندوز شهید شدند چیزی بنویس!

«از فلسطین اسیر بنویس!

«از بی عفت شدن مادران ما در شام بنویس!

«از حاکمان مزدور بنویس!

«از صدها عالم یکه در زندان های آل سعود قرار دارد بنویس!

« و..... از حال امت بنویس!

مگر تنها سیدقطب کافراست و بس! [یقیناً شما را پیامبر اسلام برای ما چنین معرفی نموده است که شما «دعاة علی أبواب جهنم» هستید.]

سیدقطب از خطایش توبه کرد ، پس چرا شخص توبه کار را خرده و عیب میگیرید؟

قبلاهم گفتیم که: در کتاب سید قطب "من میلاد الی الاستشهاد" صفحه ۵۰۹ آمده است که برادرش محمد قطب از سید میگوید: که سیدقطب از این مرحله از تمام اشتباهاتش از جمله طعن صحابه و... پشیمان است و تمام سخنانش را پس میگیرد. (والحمد لله)

اینجاست که : امام حسن بصری رحمه الله می فرماید: هرکس برادرش را به گناهی که از آن توبه نموده، متهم کند، چنین شخصی نمی میرد، مگر آنکه الله متعال او را به آن گناه مبتلا می سازد!!

(یعنی: قبل از مرگ، آن گناهی که برادرش را بخاطر آن متهم نموده، انجام خواهد داد) فیض القدیر ۶/۱۸۳.

فایده عیب گرفتن و تکفیر کردن سیدقطب چیست؟

سوال اینجاست که الان باید پرسیده شود که این همه دشمنی و ذم کردن سیدقطب به چه کسانی نفع میرساند؟ منهج سلف را سرد می بخشد یا سلطه ظالمان را بسط و دوام میدهد؟

« کدام یک نزد علمای سلف مهمتر است دشمنی با طواغیت و اقامه ی حکم الله یا اشکار کردن خطای عالمی؟! »

چرا آنقدر در برابر سید و صدها مفکر اسلام تند هستیم و شب و روز در ردشان خواب نداریم اما در برابر حاکمان ظالم که حکم الله را رها کرده اند و به کفار جزیه میدهند! آنقدر نرم هستیم طوری که بالب خورده میشویم؟!

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

برگرفته از مقاله ی: مسعود توحیدی با اضافات توسط ابونکر مسلم.

نظریات علمادرموردسیدقطب

درمکتبه الشامله تحقیق کردم بیش از (۴۲۹۶) علماء شامل (محدثین ، مفسرین ، فقهاء ، علماء ادب ، دعوتگران وغیره) از وی یاد نموده اند واکثريت تعريف وتوصيف نموده اند واکثريت آنها وی را "شهيد اسلام" خطاب کرده ومجدد عقیده ولاء وبراء دانستند.

هر مجاهدی که درافغانستان علیه طواغیت جهاد نموده، از افکار سیدقطب متأثر شده بود (اگر جمیعت اسلامی بود وهمچنان حزب اسلامی) زیرا قبلاً هم گفتیم افکار وی دلها را تازه میساخت وعلیه طواغیت احساسات را بر می انگیخت.

شیخ ابن باز درمورد جماعت یکه سیدقطب رهبر آن است می گوید:

شیخ ابن باز می گوید: اقرب الجماعات الاسلامية الى الحق واحرصها على تطبيقه : اهل سنة (وهم اهل حدیث) وجماعة انصار السنة ، ثم الاخوان المسلمون.(فتاوی اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والافتاء.برقم/۶۲۵۰).

یعنی : نزدیک ترین جماعت های اسلامی به طرف حق و حریص ترین آنها بر تطبیق دین ، اهل سنت که همانا اهل حدیث می باشد ، و جماعت انصار سنت باز (اخوان مسلمین).

« تعجب اینجاست! زمانیکه جماعت یکه در آن رهبرش سیدقطب باشد ، از طرف شیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز تأیید شده و آنرا از نزدیک ترین افراد به حق و تطبیق شریعت دانسته ، اما عده از حسودان آمده و بر سید رحمه الله و برجماعت اش نقد وارد میکنند؟! » إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ (صحیح البخاری).

● ذکر چند نمونه از علماء که سیدقطب را تعریف و تمجید کرده اند ، علماء یکه نور چشم مسلمانان هستند ، و ما کسانی که به سیدقطب توهین یا تهمت بزنند اندازه کفش این علماء نمیدانیم. والله الحمد.

● **شیخ البانی رحمه الله** در کتاب "مختصرالعلو" سید قطب را به [فها هو الاستاذ الكبير سیدقطب رحمه الله] نام میبرد و برایش دعای خیر میکند و اقوال سید را در کتابش نقل میکند همانند [ثم ذکر _ ای سیدقطب _ رحمه الله عاملین آخرین ثم قال نحن اليوم في جاهلية كالجاهلية التي عاصرها الإسلام أو

أظلم . كل ما حولنا جاهلية . . . تصورات الناس وعقائدهم عاداتهم وتقاليدهم موارد ثقافتهم فنونهم وآدابهم شرائعهم وقوانينهم . حتى الكثير مما نحسبه ثقافة إسلامية وتفكيراً إسلامياً . . . هو كذلك من صنع هذه الجاهلية لذلك لا تستقيم قيم الإسلام في نفوسنا ولا يتضح تصور الإسلام في عقولنا ولا ينشأ فينا جيل ضخم من الناس من ذلك الطراز الذي أنشأه الإسلام أول مرة فلا بد إذن في منهج الحركة الإسلامية أن نتجرد في فترة الحضانة والتكوين من كل مؤثرات الجاهلية التي نعيش فيها ونستمد منها] مختصر العلو صف ۵۹ .

• **ونیز امام جرح و تعديل می فرماید:** سخنان یکه سیدقطب در زندان

گفته ، گویا برای او الهام میشد (یعنی چنان زیبا بود که گویا برای او چنین سخنان و اشعار الهام میشد).

• ونیز میگوید: سخنان سیدقطب روشنی است.

• ونیز میگوید (لکن له کلمات علیها نور ، وعلیها علم ، مثل " ... منهج

حیاء"، أنا أعتقد أن هذا العنوان كثير من إخواننا السلفيين ما تبناوا معناه ، أن " لا إله إلا الله منهج حياة " ، هذا الكلام الذي تكلمتُ عنه " انتهى). (منبع فتاوی الشبکه الإسلامية).

- **شیخ وعالم منصف علامه ابن عثیمین می گوید:** سیدقطب معصوم نیست که خطا نکند (یعنی هرکس خطا میکند وبه خطای آنها عیب گرفته نمیشود) وبالا تر از سیدقطب علما معصوم نبودند ، از هر شخص (چه سیدقطب باشد وچه غیرآن) قول آن (درصورت موافقت با کتاب وسنت) گرفته میشود وقول شان ترک میشود مگر از رسول الله صلی الله علیه وسلم.
- ونیز شیخ میگوید: من جوانان را از دشمنی با شخص معین بر حذر میدارم.
- ونیز شیخ در اخیر میگوید: فأنا أقول: لا نتكلم في الأشخاص، ولا نتعصب لأشخاص، و سید قطب انتقل من دار العمل إلى دار الجزاء، والله تعالى حسبي، وكذلك غيره من أهل العلم. (منبع: لقاء الباب المفتوح)
- ونیز شیخ رحمه الله سیدقطب را در کتاب لقاء الباب المفتوح بنام (سیدقطب رحمه الله) را یاد میکند.
- **شیخ صالح المنجد اولین مؤسس سایت (الاسلام سؤال وجواب) در اینترنت می گوید:** سید قطب دوست دارنده اسلام ، ودفاع کننده اسلام بود ودر راه اسلام مرد ، وازالله میخواهیم که او را ازجمله شهدا حشر نماید.

● شیخ محمد صالح المنجد - حفظه الله - در (الإسلام، سؤال وجواب) چندین بار از سیدقطب نقل قول کرده ، و در اکثریت فتوی هایش از او دلیل میگیرد مثلاً اینجا (يقول سيد قطب - رحمه الله - (الحقيقة في كل شيء تغلب المظهر في كل شيء حتى لو كانت حقيقة الكفر).

● همیشه درسایت خویش میگوید: قال شيخ سيدقطب ، قال شهيد رحمه الله.

● **شيخ عبدالله عزام رحمه الله ميفرمايد:** عقیده را از شيخ الاسلام ابن تيميه آموختم ، فقه را از امام نووی ، فکر را از سیدقطب ، و همچنان در کتاب " العقيدة وأثرها في بناء الجيل " وی را استاذ سیدقطب رحمه الله توصیف کرده است.

● **شيخ محمد علي صابوني** در تفسیر خویش [آیات الاحکام] که در تمامی پوهنتون های افغانستان تدریس میشود ، در چندین جای آن بنام "شهيد اسلام علامه سيدقطب رحمه الله" یاد کرده است و سخنان طلائى وی را ذکر نموده.

بعضی از علمای دیگر همانند:

● **محمد بن سعيد القحطاني** وی را بنام "استاذ سيدقطب" در کتاب الولاء والبراء ص ۳۷۳ یاد نموده است.

- **فضيلة الشيخ محمد إبراهيم شقره أبو مالك** وی را در کتاب **أین تقع لا إله إلا الله** فی دین المرجئة الجدد ص ۹۰ چنین مینویسد: الداعية الإسلامي الكبير الشهيد سيد قطب رحمه الله.
- **صاحب کتاب "الموسوعة الميسرة في الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة"** ص ۱۳۰ نوشته میکند که وی یکی از مفکرین اسلام میباشد.
- **عبد الله بن قعود** در شماره فتوی ۶۲۶۳ فتاوی اللجنة الدائمة - المجموعة الأولى : سيد قطب را به عنوان (والشهيد سيد قطب) یاد میکند.
- **أبي يحيى بن محمد بن أحمد آل بدر** در کتاب: القول الحق المبين على من يخاصم في إجماع علماء المسلمين صفحه ۱۴ ، سيدقطب را به القابی چون: استاد ، شهيد واورا در ردیف دعوتگرانی چون ابن تیمیه و محمد بن عبدالوهاب آورده است.
- **در "مجلة البحوث الإسلامية"** از سيدقطب به عنوان (شهيد سيدقطب) یاد آوری شده است.
- **علامه أبي الحسن على الحسنی الندوی** در کتابش "ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين" در صفحه ۱۴ از سيدقطب رحمه الله به خوبی یاد کرده و در چندین جای اورا به لقب (قال شهيد الاسلام سيدقطب) یاد نموده است.

- **شیخ علی بن نایف الشحود** در کتاب خود "موسوعة البحوث والمقالات العلمية" صفحه ۶ سیدقطب را به عنوان (شهید سیدقطب) خوانده و از او در اکثریت مسائل نقل قول میکند.
- **کتاب "أرشيف ملتقى أهل الحديث"** دعوتگران قرن بیست را چنین به معرفی میکند: وساسة ومفکري مصر والوطن العربي في القرن العشرين من أمثال: الشيخ حسن البنا، والشهيد سيد قطب، والشيخ الشعراوي، والعقاد، والرافعي، ومحمود محمد شاکر "أبوفهر"، وأحمد حسن الزيات، ومحمد سعيد العريان، وعلي الجارم، وعلي محمود طه، وإبراهيم ناجي، وعلي الطنطاوي، وحمد الجاسر، وغيرهم.

خلاصه اینکه صدها علمای دیگری وی را توصیف نموده اند.

آیا سیدقطب تکفیری است؟

حسودان وی میگویند: سیدقطب تکفیری است؟ نمیدانم سیدقطب چه کسی را تکفیر نموده است ، این دروغ محضی است که بر سید رحمه الله وارد میکنند.

« شیخ الاسلام ابن تیمیة رحمه الله میفرماید: الکذب علی الشخص حرام کله ، سواء کان الرجل ، مسلماً أو کافراً برا أو فاجراً ، لكن الافتراء علی المؤمن أشد (الفتاوی ۲۸/۲۲۳)

یعنی: دروغ گفتن و از طرف کسی حرام است چه مسلمان باشد چه کافر اما دروغ گفتن از طرف مسلمان شدتش بیشتر است .

« آهائی که به سیدقطب رحمه الله میگویند تکفیری!

ما برای شان میگویم شما دست از کفر بردارید تا سیدقطب از تکفیر کردنتان دست بردارد.

اگر دفاع از مقدسات اسلامی تکفیری بودن است؟

اگر دشمنی با دشمنان الله متعال تکفیری بودن است؟

اگر نپذیرفتن دیموکراسی کفری تکفیری بودن است؟

اگر کار کردن بخاطر اقامه نظام اسلامی تکفیری بودن است؟

اگر فعالیت بخاطر وحدت امت اسلامی تکفیری بودن است؟

اگر مبارزه با ظلم و استبدات تکفیری بودن است؟

اگر دفاع از حریم حقیقی و مجازی مسلمان در برابر استعمار و برده گی تکفیری بودن است؟

اگر جهاد بخاطر اعلا ی کلمه الله متعال تکفیری بودن است؟

پس دنیا بداند که هر یکی از ما سیدقطب است ، وسیدقطب خواهیم بود
وسیدقطب خواهیم مرد.

چرا گاهی اوقات از نیکی های سیدقطب یاد نمی کنید؟

برادرم! ایا درکتب او حتی یک کلمه ی نیک هم وجود ندارد که از او یاد کنید؟
حتی یک کلمه؟ ایا در زندگی فقط یک عمل نیک هم انجام نداده که از آن به
خوبی یاد کنی؟

{وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ}

(و نباید دشمنی گروهی شما را بر آن دارد که عدالت نکنید؛ عدالت کنید که آن
به تقوا نزدیک تر است)

ابن سیرین می گوید: «این ظلم در حق برادرت هست که بدترین چیزهایی که از او می دانی را ذکر کنی و خوبی هایش را کتمان نمایی». [صفة الصفوة]

و شیخ صالح منجد میگوید: ستم بدتر این است که تو را ناراحت و خشمگین کند تا از تو در هنگام خشم اشتباهی سر بزند و سپس آن را به عنوان عادت و اخلاق همیشگی ات میان دیگران منتشر کند.

به عنوان یک مسلمان! آیا لازم است که با این حالات یکه مسلمانان دارند فقط مصروف طعن و لعن گوئی سید رحمه الله باشیم؟

امت اسلامی ای کاش با توهین و لعن سید رحمه الله دردش دوا میشد ، امت میلیاردی پیامبر اسلام ، مگر کارهای بزرگی ندارند؟ مگر آزاد سازی خواهران یکه صدا میزنند از ابوغریب که: شبانه هفت و هشت رافضی بالای ما دسته جمعی زنا میکنند! زنان یکه در خانه های شان از بمباردمان صلیبی ها در رقه کباب شدند ، حافظان قرآن کریم (درافغانستان) در محفل ختم کلام پروردگار زیر بمباردمان صلیبی ها نتوانستند گل های مادر و پدر خویش را درگردن خویش بی اندازند ، آیا

در انتقام (صدها فجایع دیگر) از سیدقطب انتقام میگیرید؟ { اَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى }

ابوحاتم بستی رحمه الله می گوید: بر شخص خردمند واجب است که هرگاه برادرش به جرمی که مرتکب شده یا قصوری که ورزیده ،پوزش طلبید عذرش را بپذیرد و چنان وانمود کند که گویا مرتکب جرمی نشده. روضه العقلاء ۱۹۲

ای ابوحاتم! کاش میبودی و میدیدی! نه تنها که عیب او را مخفی نکردند ، او را تکفیر کردند او را رسوا ساختند در تکفیر او دهها کتاب نوشتند.

سیدقطب آسوده بخواب! امت تو را خوب میشناسند

(غوغو سگان عزت تو را کم نمی کند)

(اگر درمورد سیدقطب شیر نشدی! سگ هم نشو که پشت وی بجفی!)

امام شافعی رحمه الله میفرماید: هر کس گمان می کند که می تواند از حرف مردم در امان باشد دیوانه است!

وقتی که درباره الله گفتند سه خدا هست و درباره پیامبرش گفتند دیوانه و شاعر است پس چگونه ممکن است که در مورد تو چیزی نگویند!

کلام مردم مانند سنگ است، می توانی آنها را جمع کنی و بر پشتت بگذاری که پشتت زیرشان می شکند و می توانی آنها را زیر پا بگذاری و پله کنی تا با آنها بالا بروی و موفق شوی!!

گفته های مردم را هم و غم خودت نکن بلکه به آنچه که الله (و نه مردم) از تو می بیند فکر کن.

سیدقطب آسوده بخواب تو برحق! شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله می گوید:
اهل حق را درسه جا میتوان یافت!

در زندان ، در قبرستان ، در ساحات جهاد(زندگی نامه امام ابن تیمیه و خدمات او به اسلام صفحه ۳۴).

بله! سید! تو زندان را مثل شیر صحرا سپری کردی و بالاخره جام شهادت را نوشیده به هدفت نائل گشتی.

سیدقطب آسوده بخواب! برحق! امام شافعی رحمه الله میفرماید: هرگاه میخواهی حق را بشناسی! تیپهای دشمن را بنگر.

تیر آل سلول طرف تو! تیر علمای در باری طرف تو! تیر طاغوتیان طرف تو! تیر دیموکراسی خواهان طرف تو! تیر رافضه طرف تو.

آیا میدانی مخفی نمودن عیب یعنی چه؟

الستر در لغت بمعنی پوشاندن چیزی و در اصطلاح به پوشانیدن عیب و گناه برادر مسلمان خود اطلاق می گردد.

الله میفرماید: إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ {النور: ۱۹}.

بی گمان کسانی که دوست دارند زشتی ها در (میان) مؤمنان شایع شود، عذاب دردناکی برای آنها در دنیا و آخرت است، و خداوند می داند و شما نمی دانید.

از ابی هریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: هر کس ناراحتی از ناراحتی های دنیای مومنی را برطرف کند، الله تعالی ناراحتی از ناراحتی های آخرت را برای او برطرف می کند و هر کس مومنی را پیوشاند، الله تعالی در دنیا و آخرت او را می پوشاند، الله تعالی در یاری بنده اش می باشد، تا وقتی که او در یاری برادرش است {رواه مسلم}.

حسن بصری رحمه الله می گوید؛ هرکسی بین او و برادرش ستری بود، پس آن را بپوشاند {مکارم الاخلاق}.

«بترین مسلمان همان است، که میتواند عیب یک مسلمان را علنی و آشکارا نماید، اما بخاطر اینکه از الله میترسد عیب او را مخفی میکند والله هم در قیامت عیوب او را مخفی میکند.

حکم عیب جوئی از علما

عیب جوئی از علما حرام است؛ و نیز متنفر نمودن دیگران از علما حرام است. پس وقتی برای انسان جایز نیست که غیبت برادر مسلمانش را بگوید حتی اگر برادرش عالم نباشد... پس چگونه او می تواند غیبت برادران علمای خود را بگوید؟ انسان مؤمن باید زبانش را از غیبت برادران مؤمن خود پاک کند.

خداوند متعال می فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ (۱۲) حجرات».

[ای مؤمنان از بسیاری از گمان ها پرهیز کنید بیگمان بعضی از گمانها گناه است، و [در کار دیگران] تجسس نکنید و غیبت یکدیگر را نکنید، آیا فردی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده اش را بخورد (قطعاً) آن را ناپسند خواهید دانست، و از خدا بترسید بیگمان خداوند تو به پذیر مهربان است].

کسی که به این بلا گرفتار شده است باید بداند که هر گاه عالمی را عیب بگیرد، این کارش سبب می شود تا مردم از این عالم متنفر شوند و در نتیجه به سخنان او گوش نکنند و آن را نپذیرند، پس آنگاه گناه پذیرفته نشدن حق، و سخنان دینی بر کسی است که از آن عالم عیب گرفته است، زیرا عیبجویی از عالم دین در واقع، عیب جویی شخصی نیست؛ بلکه عیب گرفتن از میراث محمد صلی الله علیه و سلم است؛ زیرا علما وارثان پیامبرانند .

هر گاه از علما عیب گرفته شود، مردم به علم و دانش آنها اعتماد نمی کنند، علمی که آن را از پیامبر خدا محمد صلی الله علیه و سلم به ارث برده اند. آن وقت مردم به آن چه این عالم از احکام شریعت ارائه می کند اعتماد نمی کنند .

من نمی گویم اهل علم معصوم هستند. بلکه هر انسانی اشتباه می کند و شما هر گاه از عالمی چیزی را که دیدی که به عقیده ی شما اشتباه بود با او تماس بگیرید

و با او حرف بزنید و اگر برای شما روشن شد که حق با اوست از او پیروی کن، و اگر از دلایل او قانع نشدی اما دیدی که سخن او راه دارد و توجیه پذیر است باید از عیب گرفتن او باز بیایی. اگر دیدی که سخن او راهی ندارد و توجیه پذیر نیست از سخن او دوری کن چون تأیید خطا و اشتباه جایز نیست. اما شما حق نداری او را که عالم معروفی است و دارای حسن نیت است عیب بگیری.

اگر ما بخواهیم علمای معروف و شناخته شده را که در کار خود دارای حسن نیت هستند به خاطر اشتباهی که در مسئله ای از مسائل فقه مرتکب شده اند عیب بگیریم، در واقع ما علمای بزرگ را عیب گرفته ایم.

هرگاه شما از عالمی اشتباهی دیدی با او مناقشه کن و حرف بزن، اگر برایت مشخص شد که حق با اوست، در آن صورت از او پیروی کن و اگر حق با شما بود، او از شما پیروی می کند، و یا این که شما به تفاهم نمی رسید و اختلاف میان شما باقی می ماند و از اختلافاتی است که بر حسب دلایل توجیه پذیر است و گنجایش دارد، در این صورت شما باید از بد گفتن و عیب جویی از این عالم خود را بازداري، و او نظر خودش را بگوید و شما نظریه خودتان را.

الحمد لله ... اختلاف فقط در این زمان نبوده؛ بلکه از عهد صحابه تا به امروز بین علما اختلاف نظر بوده است. اما اگر مشخص شد که فلان عالم اشتباه کرده؛ اما او به خاطر به کرسی نشاندن حرفش اصرار می ورزد بر شما لازم است که اشتباه او را توضیح دهید و از او دوری کنید، اما نه بر اساس عیب جویی از این عالم و گرفتن انتقام از ایشان؛ زیرا احتمال دارد که این عالم در غیر آنچه که شما با او مناقشه کرده ای سخن حقی را بگویند و مردم را درست راهنمایی کند .

مهم این است که من برادرانم را از این بلا و از این بیماری بر حذر می دارم، و از خداوند می خواهم که مرا و آنها را از هر آنچه به زیان دین و دنیای ماست نجات دهد . کتاب الدعوة (۵)، (۲/۶۲ - ۶۴)

شبهه: پس از سیدقطب دفاع میکنید؟ حتما اخوانی هستید؟

من از اهل حق دفاع میکنم ولو هرکس که باشد ؛ زمانیکه از امام ابوحنیفه دفاع کردم نمیشود از پیروان وی باشم و یک سیفی چشتی باشم ؛ نمیشود از علی رضی الله عنه دفاع کردم شیعه باشم و.....

من به عنوان یک عالم دین ازوی دفاع میکنم و بس ، ورنه من یک پابند به جماعت اهل حدیث هستم. والله الحمد.

توصیه برای کسانی که از سیدقطب عیب گویی ، طعنه وارد میکنند و وی را تکفیری و خوارج میدانند.

- علامه ابن قیم رحمه الله میفرماید: طعنه زدن به برادر مسلمانان به خاطر گناهی که مرتکب شده ، از معصیت و گناهی که وی انجام داده ، بزرگتر است. مدارج السالکین ج ۱ ص ۱۷۷.
- امام شافعی رحمه الله میفرماید: گفتار را نقد کن ، ولی به گوینده احترام بگذار ، وظیفه ما از بین بردن بیماری ها است نه بیماران.
- امام ابن قیم رحمه الله میفرماید: مومن از لغزش و اشتباه برادرش به درد می آید ، گویا خود او دچار لغزش شده و از اشتباه او شاد نمیشود. مدارج السالکین ج ۱ ص ۴۳۶.
- فضیل بن عیاض رحمه الله میفرماید: مومن خطای مردم را میپوشاند و نصیحت میکند ، اما انسان فاجر خطای مردم را افشاء میکند و سرزنش میکند.
- علامه ابن القیم رحمه الله میفرماید: از دلایل نرمی قلب مومن آن است که برای لغزش برادر مومنش درد مند میشود به گونه ای که انگار خودش دچار لغزش شده و بخاطر آن لغزش شماتت نمیکند. مدارج ص ۴۳۶ ج ۱.

- ابوقلابه رحمه الله میفرماید: اگر درباره برادرت چیزی بدی به تورسید تا میتوانی برایش عذری بیاور، و اگر نتوانستی بگو: شاید عذری دارد که هنوز علم من به آن نرسیده. الزهد ۵۷۹/۱
- علامه ابن عثیمین رحمه الله میفرماید: بدان اگر عیب های برادرت را انتشار و پخش کردی، الله متعال در (مقابل) کسی را بالای تو مسلط خواهد کرد که عیوب تو را پخش و نشر کند [جزای سزاوارست]
- امام ابن العربی میفرماید: مردم امروزی طوری شده اند که در یک مسلمان عیب وی را جستجو میکنند؛ اگر عیب وی را نیافتند دروغ بالای وی بسته میکنند.

کسیکه در مورد سیدقطب بدگوئی میکند! خیری در او نیست

قال سفیان الثوري: إذا رأيت الشاب يتكلم عند المشايخ، وإن كان قد بلغ من العلم مبلغاً، فأيس من خيره، فإنه قليل الحياء.. المدخل للبيهقي (ص ۳۸۸)

امام سفیان ثوري می فرماید: اگر جوانی را دیدی نزد علمای مسن لب به سخن می گشاید هرچند در کسب علم به درجه ای رسیده باشد از خیرش بگذر زیرا کم شرم و حیا است.

اما امروز بی شرمی غالیان بی علم و دانش به حدی است که نه اینکه تنها نزد اهل علم لب به سخن می‌کشایند بلکه علیه آنان نیز موضع‌گیری می‌کنند...

سبحان الله! گویا سفیان ثوری میدانست که چنین اشخاصی پیدا شوند و برکسیکه موی خویش را در دفاع از اسلام و مسلمانان سفید کرده و بخاطر عقیده ولاء و یراء اعدام گشته وعده ای از او خرده بگیرند. قوموا لا بارک الله فیکم ...

برای اشتباه برادرت ، دلیل ییار!

یکی از سلف می گوید: هنگامی که خواهر یا برادرت اشتباه کرد او را بانرمی نصیحت کن و به او دلیل و برهان تقدیم کن ، تا الله بوسیله ی آن به او نفع برساند.

اما اینکه بنشیننی و انتظار بکشی که فلان اشتباه و خطایی بکند و به پخش آن درهمه جا پردازی که فلانی این چنین و این چنین انجام داد ، پس این راه و روش شیاطین است و راه و روش سلف صالح نیست. بهجة القارئ ص ۱۰۷.

عزیزم: کسی را بخاطر گمراهی اش مسخره نکن!

فکر کن سید رحمه الله گمراه است و تو راه یاب!.

«کسی را که دچار گمراهی شده مسخره نکن! نه او برای حماقتش گمراه شده و نه تو به سبب هوش نجات یافته ی ، بلکه از الله برای او هدایت و برای خود پایداری بخواه.

{إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ }

(همانا الله هرکس را که بخواهد گمراه می کند ، و هرکس را که (به سویش) باز گردد به سوی خود هدایت میکند).

اگر میخواهی الله تو را دوست بدارد! پس به دنبال عیوب برادرت نباش!

علامه سعدی رحمه الله می گوید: هر کس به دنبال عیوب مردم نباشد...

و زبانش را از ذکر احوال شخصی مردم ، که خودشان مایل به اظهار آن نیستند ، حفظ نماید ..

دین و آبرو و جایگاهش را مصون می دارد . و الله متعال محبت وی را در دل بندگان قرار می دهد ...

و همچنین اسرارش را می‌پوشاند... زیرا جزا و پاداش از جنس عمل است و الله متعال هیچگاه به بنده اش ظلم نمی‌نماید [الفَوَاكِيَةُ الشَّهِيَّةُ (۱/۱۱۲)]

هیچ جماعتی و هیچ فردی بدون اشتباه نیست!

شیخ عبدالله عزام رحمه الله می‌گوید: اگر در یک جماعت اسلامی قرار داری برحذر باش که گمان کنی تمام حق در آن جماعت و تمام باطل در غیر آن قرار دارد و همانند متعصبین گذشته بگویی :

"قول ما صحيح بوده با احتمال خطا، و قول سائرین خطا بوده با احتمال صحت قولشان".

این تعصبی ناپسند است.

[این تعصب] چه جماعت‌هایی را که دچار تفرقه و چه انسان‌های یک دل و همنشینی را که از هم جدا نساخته است!

به قلبت پرداز و برحذر باش که خود را برتر و بالاتر از دیگران بینی و برحذر باش که آنان را کوچک بشماری!

چه انسان‌هایی خدماتی به دین کرده‌اند که شاید بین آنان و پروردگار جهانیان چندین برابر، بلکه به الله قسم یکی از آنانی که گفته و شکش را پست و حقیر می‌شماری شاید خدماتی بیشتر از پُری زمین از امثال تو کرده باشد.

متوجه و مراقب نفست باش و الله بیامزد مردی را که حد خود را شناخته و در حدود آن ایستاده باشد.

هیچ جماعتی بدون عیب نیست!!

اگر درباره جماعت تبلیغ از او پرسى می‌گوئید: "جماعت تبلیغ مردم را به سوى جهاد دعوت نمی‌کنند، و جماعت تبلیغ در سیاست داخل نمی‌شوند... الخ"

جماعت تبلیغ افراد مست را از قهوه خانه‌ها به مسجد می‌کشند و آنها را تا نیمه راه همراهی می‌کنند، پس تو هم دستشان را بگیر و آنها را به جهاد برسان؛ آنها (جماعت تبلیغ) مسافت زیادی را طی می‌کنند و تو هم راه را تکمیل کن.

هیچ جماعتی نیست که عیب نداشته باشد، و این بدین معنی نیست که تمام نیکی‌های آنها را نادیده بگیریم .

بله شیخ ربیع! سیدقطب مسلمانان را دوباره با نوشتن "نشانه های راه" در راه آورد ، پس اگر حسود نیستی چرا در پی اصلاح نیستی ، اصلاح تکفیر نیست! اصلاح خرده گیری و عیب جوئی نیست ، بلکه اصلاح: به احترام تام به شخص ، و با اخلاص کامل (خطاهای یکه از آن توبه کرد بود) اصلاح کن!.

دشمنی با سیدقطب سرچشمه ی (تعصب) است

چرا فردی بیاید و تفسیری بنویسد که جهان از او زندگی بسازند!، چگونه یک کتابی بنویسد که تنها به دهها زبان در یک سرزمین ترجمه شود! چگونه یک فرد بالای اذهانی تأثیر کند که توانستند بزرگترین قوت سرخ جهان را ازهم بپاشند(ارتش قشون سرخ شوری)(احمدشاه مسعود اخوانی ، گلبدین حکمتیار اخوانی ، استاد سیاف اخوانی و غیره احزاب (سابق جهادی) و دهها خدمات او که تعصب عده ی را به میان آورد).

ابن تیمیه رحمت الله بر او باد میفرماید: هر کس نسبت به مردم ، یا سرزمین و وطن اش ، یا مذهب اش ، یا راه و طریقه اش ؛ یا اقوام و خویشاوندانش ، یا دوستان اش ؛ تعصب داشته باشد! آن شخص بخشی از صفات جاهلیت هنوز در

او وجود دارد.مجموع الفتاوی ۲۸/۴۲۲

شخص باید همیشه بدون تعصب باشد و حق را بگوید و تنها نسبت به الله و پیامبر اش تعصب داشته باشد نه چیزهای دیگر بلکه باید حق را بیان کند و حق گو باشد.

ما دعوتگریم نه قاضی !

(نحن دعاة لا قضاة)

بله! ما دعوتگریم نه قاضی! اگر از کسی خطائی یا عیبی ببینیم اورا دعوت می کنیم نه تکفیر و نه به قتل میرسانیم، قضاوت و حکم صادر کردن فعل اهل بدعت و قتل فعل خوارج می باشد.

عزیزم: بین دعوتگر و قاضی، تفاوت بسیار است!

مسند قضاوت، ما را در وضعیتی قرار می دهد که مردم را با دیده ی اتهام بنگریم، حال آنکه آنان در اصل باید تبرئه شوند.

اما دعوتگر همه را دعوت می کند،

به همه می رسد و همه را در می یابد .

و رغبت او به اسلام از آن جهت است که دیگران را نیز به سوی آن فراخواند؛ تا کسی که گمراه است، هدایت شود و کسی که گنهکار است، توبه کند و کسی که جاهل است، دریابد... و کسی عیب دارد خود را اصلاح کند و حتی کسی که کافر است، مسلمان شود!

کار دعوتگر: هدایت مردم است نه مجازات آنان، مرتد را دنبال نمی کند تا او را بکشد!، شخص خطا کننده را تکفیر نمی کند، بلکه در پی اوست تا او را به ارزش های اسلامی بازگرداند.

گذاشتن القاب بد و زشت از عادات اهل بدعت است

کسانی را میبینیم که سید رحمه الله را به القابی چون: رئیس تکفیری ها، مجدد خوارج، و غیره القاب یکه نشأت آن از حسد های سیاسی سرچشمه گرفته میدهند.

امام احمد رحمه الله میفرماید: چنین دیدم که اهل اهواء و اهل بدعت اسم های زشتی ساخته بودند که اهل سنت را با آن اسم ها مورد خطاب قرار دهند و

هدفشان از این اسم ها طعنه زدن و تحقیر اهل سنت نزد جاهلان و سفیهان است. طبقات الحنابلة صفحه ۳۵.

هر حرفت در رد سیدقطب خوشحال ساختن مخالفین است!

بیایید دشمن را بعد از این خوشحال نسازیم!

شیخ رفاعی سرور رحمه الله یکی از علمای شام است او می گوید: هر دقیقه ای که تو در امور بیهوده صرف می کنی در مقابل آن، دشمنانت در برنامه ریزی برای لطمه زدن به تو و دینت صرف می کنند".

هر کتاب یکه در رد سید مینویسی! درحقیقت دشمن را خوشحال ساختی وزره ی به سیدقطب ضرر رسانده نتوانستی بلکه دشمن را خرسند ساختی که مسلمان در رد مسلمان دژ محکمی قرار گرفته وما را رها کرده .

دکتر خالد الخشلان می گوید: مسلمانان در دوران گذشته و جدید از هیچکس جز خودشان ضربه نخورده اند.

دوری شان از پروردگار و شریعت او،

درگیری‌شان با یکدیگر و ستمی که در حق هم روا داشته‌اند بهترین محیط را برای اجرای توطئه‌ی دشمنان فراهم ساخته است.

کسیکه با ابروی مسلمان بازی کند!

ابن دقیق العید رحمه الله می‌فرماید: با آبرو و حیثیت مسلمانان بازی کردن، گودالی از گودال‌های جهنم می‌باشد. [الاقتراح (۳۴)]
با ابرو ریزاندن سید رحمه الله! جهنم را برای خود آماده نکن.

خوشا به حال سید رحمه الله

امام ابن القیم رحمه الله می‌فرماید:

خوش به حال کسی که عیب‌هایش او را از جستجو کردن در عیوب مردم باز داشته است، و وای بر کسی که عیب‌هایش را فراموش کرده و مشغول عیب دیگران گشته است؛ چون حالت اول نشانه خوشبختی است، و حالت دوم نشانه شقاوت. طریق‌المجرتین ۱/۱۷۲.

هیچ کس حق ندارد که بخاطر اشتباه فرد مسلمان ، او را تکفیر کند.

شیخ الاسلام امام ابن تیمیه رحمه الله: «هیچ کس حق ندارد فردی از مسلمین را کافر بشمارد، حتی اگر اشتباه یا خطایی مرتکب شده باشد مگر آن که حجت بر او اقامه شود و دلیل برای او تبیین گردد». [مجموع الفتاوی ج ۱۲ ص ۴۴۶]

تکفیر مسلمان کار دشواری است ، اگر حاکم مسلمان باشد کسانی که سیدقطب را ناحق تکفیر میکنند باید تازیانه بزند.

و نیز شیخ الاسلام میگوید: اهل علم رحمت الله بر آنان باد در مورد تکفیر مسلمانان و علماء می فرمایند: از عیب های اهل بدعت ، تکفیر یکدیگر است به محض دیدن خطایی به زعمشان مخالفشان را تکفیر میکنند .

و از مناقب اهل علم این است که یکی دیگر را خطا کار می دانند و یکدیگر را تکفیر نمی کنند .

سببش این است که اهل بدعت آنچه را که کفر نیست را کفر می پندارند و شاید هم کفر باشد چون که برای او روشن شده که این مسئله تکذیب پیامبر و دشنام خالق است .

برای دیگری این طور روشن نشده است ، پس اینکه کسیکه حالش مشخص است با گفتن ان چیزکافر می شود ، لازمه ی این نیست که کسی که حالش مشخص نیست با گفتن ان موضوع کافر شود. منهاج السنه النبویه ۱/۶۳

و نیز شیخ الاسلام می گوید: تمكّن و تفوّق جهّال بر تكفیر بزرگان دین از بزرگترین مُنكرات (و ناپذیرفتنی ها) است، و منشأ این انحراف به (دو فرقۀ گمراه) خوارج و روافض بر می گردد، همین ها که بر پایۀ لغزشِ ائمّه مسلمین در مسائل دین، آنها را (عجولانه) تكفیر می کنند. مجموع الفتاوی: (ج ۳۵ ص ۱۰۰)

به بهانه ی تایید نظام های دیموکراسی ، بر سیدقطب توهین و طعنه وارد میکنند.

بله! میدانند اگر کسی عقیده ی سیدقطب را داشته باشد (طوری که خود سیدقطب می گوید: اگر عقیده یگبار در دل جای گزین گردد ، هیچگاه شخص غلام نمیشود و غلامی را قبول نمی کند) هیچگاه عقیده ولاء وبراء را رها نکرده وزیر دول استعمار و امریکا نمی رقصد ، پس به بهانه وحیله های فریب کارانه او را طعن و لعن میکنند.

امام مالک می فرمایند: إذا وجدت من يسب ويشتم الآخرين بحجة أنه يدافع عن الحق فاعرف أنه كاذب وإنما هو يدافع عن هواه واعلم أنه معلول النية، فالحق سبحانه وتعالى هو الذي يقول { ... وَجَادِهُمْ بِأَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ } .

اگر دیدی شخصی به بهانه دفاع از حق دیگران را دشنام و ناسزا می گوید بدان که او دروغگوست و فقط او در حال دفاع کردن از هوا و هوس خویش است و نیت سالم و خالصی ندارد چرا که خداوند صاحب حق می فرماید :

(و با بهترین و نیکوترین شیوه با آنان مجادله کن...)

سیدقطب چه کسی بود؟

- سیدقطب اولین کسی است که: اصطلاح: عدالت اجتماعی" را در اسلام بنیاد گزاری کرد در بدیل "الاشتراکیه" (نظام کمونیستی) که اکثریت مسلمانان در دام "الاشتراکیه" افتیده بودند .
- سیدقطب اولین کسی است که : به طریقه خاص واجمالی تصویر فنی را از قرآن برای مسلمانان به ارمغان آورد.
- سیدقطب ازجمله مشهور ترین وداعیانی است که در چهره طاغوت های عصر ایستادگی کرده و آنها را امر ونهی کرد تا اینکه سبب شهادتش گردید.

- سیدقطب اولین کسی است که: برای مسلمانان گذاشت (تفسیر فکری ، سیاسی ، حرکت ویداری ، اجتماعی ، اقتصادی) از قرآن به شکل ادبی ونظری واقعی علمی.
- سیدقطب کسی بود که: به کوشش وجهد خویش حتی با ریختن خون اش در راه الله ، کلماتی را به زبان آورد که امت را بار دیگر بیدار نمود.
- سیدقطب انسان حق شناسی بود که: در دعوت خویش از منازعه کار نگرفته ومجدد فقه دعوت اسلامی وسیاست شرعی در زمانه اش قرار گرفت ، ومعلم جوانانی قرار گرفت که بعد از سالها منتظر چنین دعوتگری بودند در چنین عصر فتنه.

ما از کسانی که سیدقطب را تکفیر کردند گلایه نداریم!

بله گلایه نداریم ! هرگز!

کسانی که سیدقطب را تکفیر می کنند هزاران عالم دیگر را نیز از دین خارج دانسته وتوسط حکام مزدور آنها را زندانی ساختند ، وبه بهانه های مختلف (مثل اهل بدعت) تاپه ی گوناگونی که خود علمای مظلوم سالها به آن عقاید مبارزه کرده اند.

به نظر کسانی که سیدقطب را گمراه یا تکفیر میدانند علمای ذیل نیز گمراه بوده و از دین آنها را خارج میدانند (گویا اینها تیکه داران دین اند ، و یا پاسپورت بهشت وجهنم در دست اینهاست).

بله به هیچ کی رحم نکردند [شیخ خالد راشد تکفیری و حلولی ، شیخ سفر الحوالی حلولی ، شیخ سلمان العوده تکفیری ، شیخ عریفی تکفیری ، شیخ عبدالله عزام خوارج ، شیه سیدقطب خارجی ، شیخ حسن البناء تکفیری ، شیخ عبدالعزيز طریفی گمراه ، شیخ صالح المنجد خارجی ، شیخ فهد خارجی ، شیخ علوان خارجی ، دکتور موسی القرنی خارجی ، شیخ عائض القرنی تکفیری ، شیخ امین الله البشاورى تکفیری ، شیخ محمد علی صابونی تکفیری ، شیخ عبدالفتاح ابوغده تکفیری ، یوسف قرضاوی خارجی و اخوانی ، شیخ ترکی بنعلی خارجی ، شیخ ابو عبدالله جلال الدین السلفی خارجی ، شیخ نبیل العوضی تکفیری ، ابوالاعلی مودودی کافر ، ابوالحسن ندوی خارجی ، شیخ فارس تکفیری ، شیخ ابواسحاق حوینی متشدد و خوارج و غیره] .

● به نظر تکفیری های آل سلول ؛ شیخ ربیع مدخلی و شیخ صالح فوزان مسلمان صحیح و سالم العقیده و سلفی واقعی، اردوغان و ملک سلمان خلیفه

ی اینها ، ترامپ سفیر صلح اینها ، عمران خان رهبر عادل اینها ، و دیگر علما یا تکفیری یا خوارج یا حلولی یا مشرک یا مبتدع اند(درحقیقت اینها خوارج الاصل اند «کل من یخالفونی فهو کافر» قاعده اساسی اینها است)به رب کعبه قسم حدیث «يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْثَانِ» بر اینها صدق میکند.

در اخیر: مسلمانان سیدقطب را دوست دارند ، با همه کینه توزی ، وحسادت های یکه در مورد او میشود !

چرا مسلمانان سیدقطب را دوست دارند؟

- سیدقطب را برخلاف میل کینه توزان ، ستمگران ، روانی ها واهل انزجار ، دوست دارند وبه این دوستی خود می بالند که این دوستی دشمنان الله تعالی به خصوص منافقان را خشمگین می کند.
- سید را دوست دارند واز این دوستی خویش لذت میبرند ، چون میدانند این دوستی قلب انسانهای نازک طبیعت وکسانی که به بهانه ی حکمت ، انسانیت و نورانیت حقایق را می پوشانند ، می سوزاند.

● سید را دوست دارند؛ چون از هرآنچه در سینه دارم و ذهنم را مشغول کرده است و نمیتوانم بیان کنم، نوشته شده درمقابل خود، توسط قلم رسای او می بینم او از من توانا تر بود، در بیان افشاگری اسرار قلب و فهم سخن برای ما.

● سید را دوست دارند، چون او کسی است دست مردم را گرفت تا در سایه های قرآن، آسایش داشته باشند (دریافتم که زندگی در سایه های قرآن نعمتی است که تنها کسی آنرا حس مینماید که چشیده باشد، نعمتی که عمر را طولانی ساخته و بابرکت و پاکیزه می سازد) چه نعمتی با ارزش تر از این که پرور دگار توانا تورا با کلام زیبایش مخاطب قرار داده و امکان تلاوت، حفظ، نوشتن، و تفسیر قرآن کریم، را نصیبت کند درحالی که توبشر ضعیف و ناتوان هستی؟

● سید را دوست دارند، چون او مسلمانان را با زمانه همراه کرد، خود را همراه (نسل ویژه ی قرانی) یافتند، و اسرار تمایز این نسل را دانستند این نسلی که تلاش دارد این رسالت بزرگ را بر دوش گرفته و به اطراف و اکناف جهان برساند، بارها سیرت صحابه را مسلمانان خواندند و توانستند با وجدان، روح

، عقل و قلب خود با این نسل همراه شوند ، اما سیدقطب توسط زندگی در زمانه ی خودش ، آنرا برایم مهیا کرد.

● سید را دوست دارند چون از الله تعالی ایمان و بزرگی اسلام را آموختم ، من هرچه در فهم این دین تعمق می کنم ، و آنرا در مقابل برنامه ی محکوم به شکست جاهلیت می بینم همت ما بلند شده و اعتماد به نفس افزایش می یابد و یقین ما راسخ تر می گردد (از بلندی های جاهلیت می نگریم ، که در زمین موج میزند و به امور کوچک و ناچیز اهتمام دارد).

● سید را دوست داریم ، چون توسط سید توانستم هویتم را به حیث یک مسلمان کشف کنم و از امور کوچک و ناچیز بلنده و براساس عقیده از دیگران امتیاز داشته باشیم ، دانستیم که به گله ی انسان گمراه منسوب نیستیم ، بلکه در یک مسیر طولانی و با بهترین مخلوقات و با عظمت ترین شان همراه و منسوب هستیم ، از ادم علیه السلام تا نوح علیه السلام تا سیدنا محمد - صلی الله علیه وسلم و هزاران پیامبری که الله متعال ایشان را با وحی و رسالت خویش عزت بخشید و در طول تاریخ بانسل بزرگ و بهترین منسوب هستیم ، نسل صحابه بهترین امتی که برای هدایت مردم مبعوث شده اند ؛ چه افتخاری نیکو و چه کرامتی کمیاب.

- با این انتساب و معیت سید ، دریافتیم که عقیده ی مومن ، وطن و قوم واقاریش می باشد ، لذا می بینیم که بشریت بر محور عقیده گرد هم می آیند ، نه مانند حیوانات که بر محور علف ، چراگاه و گله جمع می شوند و خط فاصل بین این هویت و گرایش های دیگر را خط واضح و آشکاری دانستیم که هیچ مانع و پرده و منطقه خاکستری در بین نیست ، شما را دین شماست و ما پابند دین خویش هستیم ، هیچ همانگی بین اسلام و جاهلیت وجود ندارد ، اگرچه جاهلیت با لباس اسلام خود را اراسته باشد وادهای اسلام را بکند (جاهلیت ، جاهلیت است و اسلام ، اسلام است ، فرق بین شان زیاد است ، و راه حل: بیرون شدن کامل از جاهلیت و وارد شدن کامل به اسلام می باشد).
- سید را دوست داریم ؛ چون همراه او معنی این کلمات را فهمیدم « کلمة الله هی العلیا » (سخن و پیام الهی بلند مرتبه است) باید همه ی دین از الله باشد و تصدیق کننده ، کتاب های قبل بوده و بر آنها مسلط باشد ، اسلام نیامده است تا از فرصت استفاده نموده و بر نفس ها و قلب ها تأثیرگذار باشد ؛ بلکه آمده تا حکم غالب کند ، غالب و مسلط باشد ، و کلام الله برتر باشد ، و سلطه ی آن حاکم باشد و نیروی های جاهلیت تحت فرمان آن قرار گیرند.

● سید را دوست داریم ؛ چون از خلال سخنانش ؛ معنی جهانی بودن اسلام و رحمتی برای جهانیان بودنش را فهمیدم تا قبل از اشنائی با سید نهایت فهم از جهانی بودند اسلام این بود که اسلام یک دعوت مسالمت امیز برای بشریت است و این دعوت ممکن است از طریق تبشیر مسیحی باشد ، یا جماعت تبلیغ ، اما بعد از اشنائی با افکار سید ، دانستم که اسلام آمده تا سلطه ی کامل و فراگیری باشد، نه در یک سرزمین ، بلکه در تمام جهان و اسلام ؛ حاکمیت امتداد یافته ی است که متوقف نمی شود ، تا هیچ خانه ، ده ، و شهری نماند مگر اینکه اسلام در آن وارد شده وعده ی را عزت داده وعده ی دیگری را ذلیل و خوار گرداند.

● سید را دوست داریم ، چون با معیت او ، مرجعیت مطلق دین اسلام را در تمام مظاهر زندگی مردم دانستیم ، برای ما آموزش داده بودند که قرآن و سنت مرجع می باشند ، و ما گمان کرده بودیم که این دو مرجع وضو و نماز و ازدواج و طلاق می باشند ، و معنی این فرموده ی ابراهیم علیه السلام را درک نکرده بودیم که { قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ } (بگو نماز ، عبادات و قربانی ، زندگی و مرگ من برای پروردگار جهانیان است) سید رهنمائی ما کرد ، که مفهوم حاکمیت برتر این دین را بدانم و باور کنم که این

دین مرجع شامل و فراگیر هرچیز است ، مرجع زندگی فردی ، اجتماعی ، دولت و جهان در دنیا برای هیچ کس فرصتی نیست ؛ مگر برای الله و مطابق برنامه ی الهی که باعث خشنودی اوست.

● سید قطب را دوست داریم ؛ چون از او آموختم که عقیده صحیح ، داشته های نظری بدون مقتضیات حقیقی نیست و عقیده چیزی نیست که در احساس ، سخن ، سلوک و موقف های تمثیل نیابد ، از آموختم که توحید خالص لفظی نیست ؛ بلکه عبارت از آزادی کامل از غیر الله می باشد ، در این فرصت فهمیدم که چرا سردار شهیدان کسی است که در مقابل پادشاه ستمگر سخن حق را بگوید و او شهیدش کند ؛ او در این برهه تصمیم به بیان کلمه ی حق گرفته است ؛ چون به این حقیقت یقین دارد که هیچ هیئت قدرت و اراده ای وجود ندارد ؛ جزییت ، قدرت و اراده ی الله متعال ؛ در این صورت است که توحید خالق تحقق واقعی می یابد.

● سید را دوست داریم چون از او آموختم که آزادی حقیقی آن است که انسان از هرچیز و هرکس آزاد باشد ، مگر از الله متعال . از سید آموختم که فروتنی در مقابل شهوت ها و هواهای نفسانی و عاجزی در مقابل قوانین بشری ، آزادی

نیست ؛ بلکه خودش یک نوع بندگی می باشد ؛ اگرچه آن را بازرق و برق زیبا جلوه دهند.

● سید قطب را دوست داریم ؛ چون از او دانستیم که عدالت حقیقی ، جز در سایه ی شریعت باری تعالی تحقق نمی یابد . شریعتی که هیچ قانونی از قوانین بشری نمی تواند با آن برابری کند ، هرچند قاضیان تلاش کنند وبا استفاده از نظام های اساس آن فیصله می کنند ، نمی تواند با عدالت آسمانی قابل مقایسه باشد.

● سید را دوست داریم ، چون از او آموختیم که طاغوتیان را حقیر بشمارم و دریافتم که قوت طاغوتیان را ضعف گله ی بی احساس است که به نام ملت یاد می شود (طاغوت فردی است که درحقیقت قوت و سلطنت ندارد ، بلکه این توده ی مردم غافل و ذلت پذیر اند ؛ که برایش قدرت داده اند ؛ ملتی که کمرش را خم نمود تا سوارش شود ؛ گردنش را دراز کرد تا کش کند ، سرهایش را خم کردند ، از حق و عزت و کرامت خویش تنازل کردند تا او سرکشی کند و بردگان کسانی اند که از آزادی فرار میکنند و اگر از نزد یک بادار طرد شوند به دنبال بادار دیگر می روند ؛ چون نفس های شان احساس نیاز می کند که برده باشند ؛ زیرا آنان را حس هفتمی است که بنام

حس ذلت پذیری) این حقیقت در شخصیت سید تمثیل یافت ، آنگاه که قاضی برایش گفت که تو متهم به تلاش برای قتل عبدالناصر هستی ، در جواب گفت: کشتن عبدالناصر هدف خیلی ناچیزی است ، هدفم بنای امتی است که از دانشگاه آن مانند عبدالناصر فارغ نمی گردند.

● سید را دوست داریم ، چون از اموختیم که به این دین و تمام دستوراتش افتخارکنم ، و منهج دفاع و تقدیم خجولانه ی برخی مسلمانان را حقیر بشمارم ، آنانی که به بهانه ی دفاع از اسلام میخواهند برخی احکام و اصول آن را توجیه و تأویل شکست آمیز کنند ، در اسلام چیزی وجود ندارد که از بیان آن خجالت بکشیم و مجبور باشیم که از آن دفاع کنیم ، در آن چیزی نیست که برای توجیه آن به مردم دسیسه بسازیم ، و در بیان آشکار حقیقت آن زبان ما بند شود ؛ کسیکه فکر میکند نیاز است از اسلام دفاع کنیم و دستوراتش را توجیه و تأویل نماییم کسی نیست که اسلام را برای مردم پیشکش کند ، بلکه او کسی است که درین این جاهلیت سرگردان و متناقض و مملو از نقض و عیت ، زندگی به سر میبرد و میخواهد برای تأیید جاهلیت ، دین را تأویل کند ؛ اینها کسانی اند که اسلام را مورد هجوم قرار داده اند و برخی از مسلمانانی را که از حقیقت اسلام بی خبر اند ، واداره میکنند که به فکر دفاع از اسلام

برآیند گویا که اسلام متهمی است قفس اتهام و مجبور است از خود دفاع نماید.

● سید را دوست داریم ؛ چون از او آموختم که این دین ، برنامه ی زندگی تمام بشریت است و براساس توانائی بشری با آن تعامل می کنیم ، .اسلام برنامه واقعگرا تست وما با تلاش ها و توانائی بشری خود ، مسؤولیت تطبیق و نشر آن و جهاد در راه آن را بردوش می گیریم ؛ حتی پیامبر صلی الله علیه وسلم توسط معجزه ها پیروز نشدند ، بلکه با جهاد و کوشش خود واصحاب شان رضی الله عنهم پیروزی ها را نصیب شدند ؛ سیزده سال در مکه منتظر ماندند ، در احد ، با ان مشکلات وشهادت دندان شان روبروی شدند درخندق محاصره گردیدند درحنین نزدیک بود با یک فاجعه روبرو شوند ، چقدر خوشحال میشوم و سر خود را بلند می گیرم آنگاه که تعلیق سید را در مورد این فرموده الله میخوانم {أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } (آیا به تال و فغان افتاده اید و بی حال و زبون شده ائید (هنگامیکه مصیبت) در جنگ احد به شما دست داده است و می گوئید این کشتار و فرار از کجا است؟! و حال آنکه در جنگ بدر (دو برابر آن) پیروزی کسب کرده ائید و از طرف کشته و اسیر گرفته ائید!! (بگو

ایت) شکست خوردن و کشته شدند (از ناحیه خودتان) و نتیجه مخالفت با رهنمود های رسول الله صلی الله علیه وسلم و پیروی او و حرص و آزتان (است ، بی گمان الله بر هر چیزی توانا است) و پیروزی شکست در حیطه ی اختیار اوست.

سیدقطب در ذیل این آیه می گوید: بدان که ما نیز مثل دیگران تابع سنت اهلی هستیم ، و مسلمانان از سنت الهی در شکست و پیروزی استثناء نیستند ، {ولن تجد لسنة الله تبديلا} الاحزاب / ۶۲ (در سنت الله دگر گونی نخواهی دید).

● سیدقطب را دوست داریم ؛ او کسی است که آب گونه بودن و روح شکست پذیری را رد می کند و از مسلمانان می خواهد ، که در هر شرائط و حالاتی با روحیه ی قوی و نیرومند تعامل نماید ، چون آموزش این دین نباید ، از انسانها های باز نشسته گرفته شود ، آنانیکه تنها با کتابها و ورق ها تعامل سرد و بی تحرک دارند . دعوت کم ارزش را هرانسان ضعیفی می تواند ، به پیش برد ؛ اما دعوت بزرگ و با اهمیت را فقط انسانهای نیرومند و قوی میتوانند به پیش ببرند . کسیکه در راه جهاد فداکاری نکند ، باید تاوان باز نشستگی را بپردازد . وقتی از اسلام خواسته میشود ، که وارد عمل شود باید از او خواسته

شود ، که حکم صادر کند ، این دین نیامده که در معبد ها و خانقاه ها منزوی شود و یا تنها در قلب ها و ضمیر ها جای گیرد ، سید در مورد کسانی که می گویند : اسلام نباید حاکمیت داشته باشد ، می گوید: آنها اسلام امریکائی میخواهند اسلام یکه در مورد شکننده های وضوء به ان مراجعه شود ؛ اما در مورد شکننده های اسلامی از آن استفتاء صورت نگیرد.

● سید را دوست داریم ؛ چون او بر رغم صلابت ، جدیت ، زندگی با مبارزه و تصمیم گیری های قاطع ، در تعلیقات و جدائی خویش ، نهایت مهربانی و لطافت را در معانی محبت واقعی ، در چهار چوب اسلام رعایت نموده است . چه قدر دلم را مهربان کرده و نازک ساخت در وقت بیان محبت پیامبر صلی الله علیه و سلم با خدیجه ، عائشه و دیگر یارانش و تعامل شان با داستان افترای افک ، ازدواجش با جویریة ، مهربانی شان با دختر شان زینب در داستان ابی العاص و برادری بین مهاجرین و انصار رضی الله عنهم اجمعین.

● سید قطب را دوست داریم ؛ زیرا او همان گونه که در بیان معانی جهاد ، قتال ، عزت و سلطنت ، عقلت را متأثر می سازد و به وجد می آورد ؛ در بیان تربیت روحی نیز قلبت را به خود جذب می کند ، و بر مشاعر و احساسات شما غلبه می نماید و روح را در فضایی از خشوع و فروتنی قرار میدهد که نیازی به تجلیات

صوفیانه وجود عارفانه احساس نمی کنی. من کسی هستم که «مدارج السالکین» و «احیاء علوم الدین» را دوست داریم اما اعتراف می کنم آن طور که سخنان روحانی سید مارا مجذوب می کند ، آنها نمی توانند ؛ چون سخنان روحانی سید براساس روش سالم سنی ، پاک و به دور از خزعبلات صوفیان و خشک مزاجی های معتزلانه می باشد.

● سید را دوست داریم ؛ زیرا او مشکل ترین انواع تواضع را متحقق ساخت که عبارت از تواضع فکری باشد. بارها تکرار نموده است که مفتی و مرجع علمی نیست و نام کتاب تفسیر خود را فی ظلال القرآن (درسایه های قرآن) گذاشته است نه تفسیر قرآن تا این مسؤولیت مرجعیت شرعی متوجه اش نباشد.

سید بین تواضع و بازگشت به سوی حق ، جمع نموده و از برخی نظریات خویش که در کتاب های قبلی نوشته بود ، رجوع کرده و گفته که آن کتابها را پیش از شناخت واقعی صفای این دین نوشته بودم.

● سید را دوست داریم ؛ چون در این امور ضرب المثل می باشد: بلند همتی ، پای مردی ، عزت کرامت ، و روحانیت . این جملات سید قطب خیلی خوشهالم می کند: از کاری که بخاطر الله متعال انجام دادم ، معذرت نمی

خواهم ، انگشت سبابه ای که در نماز به وحدانیت الله متعال شهادت میدهد ، از نوشتن حتی یک حرف برای تأیید حکم طاغوت ابا می ورزد ؛ چرا طلب عفو و بخشش کنم؟ اگر به حق محکوم شده باشم ، به حکم حق راضی هستم و اگر بر مبنای باطل محکوم شده باشم ، بزرگتر از آنم که از باطل طلب عفو کنم. در تعریف شهید می گوید: شهید کسی است که شهادت میدهد که شریعت الهی از زندگی او با ارزش تر است .

وقتی که که ملای درباری آمد تا کلمه شهادت را برایش تلقین کند ، گفت: بخاطر این کلمه «لااله الاالله» مرا به چوبه دار آورده اند ، شما را به الله قسم! آیا در قوت ایمان ، پایداری ، روحی و شوق لقاء پروردگارش کدام شکی را میتوانید حس کنید؟

● سیدقطب را دوست داریم ؛ چون او در آینده ی خویش را ترسیم کرده بود ، بدون اینکه نام خودش را بگیرد ، سید فرمود: بسا شهیدانی هستند که اگر هزار سال عمر کنند ، نمی توانند برای نصرت عقیده و دعوتشان کاری بکنند ، به اندازه ی پیروزی هایی که با شهادتشان بدست می آورند ، اگر مرا به قتل برسانند ، تأثیر سخنانم بیشتر میشود ، اندیشه ها و سخنان ما ، جثه های

خشکی اند؛ اما وقتی که در راه آنها بمیریم و آن افکار را با خون خویش تغذیه کنیم ، افکار و سخنان ما زنده شده و درین زندگان انتفاضه بر پا می کنند.

● بله! اورا دوست داریم ؛ چون او با قصیده ی مشهور خود: اخی انت حر وراء السدود ، برایش مرثیه خواند و در آن قصیده خود گفته بود: الله مارا برای دعوت خویش برگزید ؛ و ما مطابق سنت او به تعالی در این مسیر ادامه می دهیم ، برخی از ما به هدفشان رسیدند و عده ی در مسیر روان اند ، سید نیز به هدفش رسید ، و نقش بزرگی در مسیر جهادی که زمین را پرسیاخت و جاهلیت را به سرگیچی دچار نمود ، بازی کرد.

بله خواننده گرامی!

من مخالف شخص پرستی و تقدس گرایی هستم اما.... محبت صالحان جزء دین من است....

آری ما واقعاً سید را دوست میداریم..... واز الله متعال برایش طلب مغفرت و علو درجات را داریم.

برگرفته از کتاب: احسان الفقیه ، مترجم: عبدالحالق احسان.

کتاب خود را با این سخن سیدقطب خاتمه میدهیم

هرکس خود را وقف خدمت به دینش کند ، باسختی زندگی خواهد کرد ، اما....

- بزرگ خواهد زیست.
- بزرگ خواهد مرد.
- وبزرگ برانگیخته خواهد شد...

در اخیر باز میگوییم: دشمنی باسیدقطب بس است ! در هرسرزمین مرتد ، ملحد ، رافضه ، صوفیه ومزدوران طواغیت وجود دارد ، شما را به الله قسم پشت آنها را بگیرید وپشت مسلمان مجدد العقیده را رها کنید ، عده ی از برادران مدخلی خوشحال اند که خیلی خدمت کردیم ، آنها بدگوئی سیدرحمه الله را خدمت میگویند ، درحالیکه تانگ های زرد امریکائی افغانستان را کثیف کرده، بمباردمان شیمای بشار اسد مسلمانان شام را ، بی عفت ساختن خواهران ما در ابوغریب ، گرفتاری وبه شهادت رسانیدن هزار ها عالم در سعودی ، قتل عام مسلمانان فلسطین پیش روی چشم برادران مدخلی را نگرفته ومقابل وتکیر سیدقطب را خدمت بزرگ به جامعه میدانند(عار علیکم).

وبالله التوفیق

فتاوى اهل حديث ۱-۲ جلد.

رد بر صددعت در جامعه.

اقوال اهل علم در كفر روافض.

زندگى نامه امام ابن تيميه و خدمات او به اسلام.

۵۰ احاديث باطل.

احاديث باطل مشكوة المصابيح.

ابو حنيفة رح و احناف.

۸ ركعت تروايح.

دلائل بر كفر مولاناى روم (مثنوى معنوى).

احكام و مسائل اعتكاف.

احكام و مسائل عيدين.

۱۳ سوال از صوفى ها.

حكم مسح بر جراب.

وهاييت و حنفيت.

زندگى نامه امام محمد بن عبد الوهاب و خدمات او به اسلام

۴۰۰ سوال و جواب در علم حديث.

امريكا قاتل بشريت.

الله در كجاست؟.

احكام و آداب عاشورا.

اهل الحديث هم اهل النبى.

امور خلاف شريعت.

توسل مشروع و نامشروع.

حقوق زن در اسلام.

دفاع از سيد قطب.

دفاع از ابوهريره.

سيرة النبى براى جوانان.

حكم مسح برگردن.

نماز رسول الله ﷺ.

اجماع علمائى محمدى بر كفر ابن عربى

حكم تحليل از ميلاد النبى

حكم خروج باجماعت تبليغ

داستان توبه شيخ خالد راشد

شرح افغانى ، بر اربعين نووى

معرفى كتب ضعيف واسرائيلي

۴۰ سوال از برادران مقلد و پنج صد معلومات دينى

شروط الصلاة ، سنگسار حكمى از احكام الله ﷻ

معرفى تفاسير ضعيف واسرائيلي

شناخت فرقه هاى گمراه